

บทที่ 2

ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2.1.1 ทฤษฎีความต้องการถือเงินของเคนส์

(Keynes's Theory of Demand for Money)

กัญญา กุญฑิกานุจน์ (2539) ได้อธิบายทฤษฎีความต้องการถือเงินของเคนส์ว่า เคนส์ แบ่งความต้องการถือเงินออกเป็น 3 ประการคือ ความต้องการถือเงินไว้สำหรับจับจ่ายใช้สอยในชีวิตประจำวัน ความต้องการถือเงินเพื่อไว้สำรองเหตุฉุกเฉิน และความต้องการถือเงินเพื่อแสวงหากำไร

1) ความต้องการถือเงินไว้สำหรับจับจ่ายใช้สอยในชีวิตประจำวัน

(Transaction Demand for Money)

ปกติบุคคลธรรมดาหรือหน่วยธุรกิจจำเป็นต้องถือเงินไว้จำนวนหนึ่งเพื่อใช้จ่ายประจำวันให้เพียงพอในระยะเวลาหนึ่ง ซึ่งเงินตราที่ถือไว้เพื่อใช้จ่ายประจำวันนี้ ทำหน้าที่สำคัญคือ เป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนเท่านั้น โดยทั่วไปบุคคลมักจําได้รายได้เพียงเดือนละครั้งหรือสัปดาห์ละครั้ง ดังนั้นจึงจําเป็นจะต้องถือเงินไว้จำนวนหนึ่ง เพื่อใช้จ่ายในช่วงเวลาดังกล่าว ยิ่งระยะเวลาที่จะได้รับรายได้แต่ละครั้งห่างกันเท่าใด ปริมาณเงิน โดยเฉลี่ยที่จะต้องถือไว้ใช้จ่ายก็ยิ่งมากขึ้นเท่านั้น

นอกจากความต้องการถือเงินเพื่อใช้จ่ายประจำวันขึ้นอยู่กับระยะเวลาที่จะได้รับรายได้แต่ละครั้ง ยังขึ้นอยู่กับรายได้อีกด้วย กล่าวคือ ความต้องการถือเงินไว้เพื่อใช้จ่ายประจำวันจะเพิ่มขึ้นตามการเพิ่มของรายได้ ดังสมการต่อไปนี้

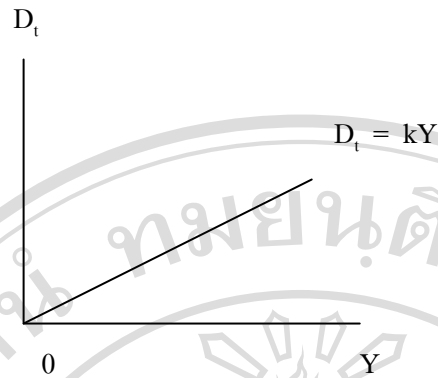
$$\text{สมการแสดงความสัมพันธ์} \quad D_t = (Y)$$

$$D_t = kY$$

โดยที่ $D_t =$ ปริมาณเงินที่ต้องการถือไว้เพื่อใช้จ่ายประจำวัน

$$K =$$
 อัตราส่วนของรายได้อันที่ต้องการถือไว้เพื่อใช้จ่าย

$$Y =$$
 รายได้

รูปที่ 2.1 แสดงความต้องการถือเงินเพื่อใช้จ่ายประจำวัน

จากรูป จะเห็นว่าเส้นความต้องการถือเงินเป็นเส้นตรง ทำมุมน้อยกว่า 45 องศา ทั้งนี้เพราะอัตราส่วนของรายได้ประชาชาติต่อมูลค่าของรายการค้าขายที่เกิดขึ้นคงที่ทุกระดับรายได้ และมีค่าน้อยกว่า 1 และ เป็นเส้นลาดเอียงขึ้นทางขวา แสดงว่า ปริมาณเงินที่ต้องการถือจะเพิ่มตามการเพิ่มของรายได้

นอกจากนี้ ความต้องการถือเงินนี้อาจจะขึ้นอยู่กับอัตราดอกเบี้ยด้วย กล่าวคือ ปริมาณเงินที่ถือไว้ใช้จ่ายนี้จะเปลี่ยนแปลงนทิศทางตรงข้ามกับอัตราดอกเบี้ย หมายความว่า เมื่ออัตราดอกเบี้ยสูงมาก ๆ ปริมาณเงินที่ถือไว้เพื่อใช้จ่ายประจำวันจะลดลง เพราะเงินที่ถือไว้ใช้จ่ายจะถูกเปลี่ยนเป็นหลักทรัพย์มากขึ้น แต่อย่างไรก็ตามในทางปฏิบัติเหตุการณ์นี้มักจะเกิดเฉพาะกับผู้ถือเงินไว้ใช้จ่ายโดยเฉลี่ยเป็นจำนวนมาก ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า ความต้องการถือเงินนั้นขึ้นอยู่กับรายได้เพียงอย่างเดียว

2) ความต้องการถือเงินเพื่อไว้สำรองเหตุฉุกเฉิน

(Precautionary Demand for Money)

ความต้องการถือเงินประเภทนี้เป็นผลมาจากเหตุการณ์ที่มองไม่เห็นหรือเกิดขึ้นโดยบังเอิญ กล่าวอีกในหนึ่งคือ เป็นการใช้จ่ายที่ไม่คาดคิด (Unplanned Expenditure) นั่นเองเช่น กรณีเกิดอุบัติเหตุ เจ็บป่วยกะทันหัน ถูกให้ออกจากงาน หรือถูกเลิกจ้าง เป็นต้น เหตุการณ์นี้ยากที่จะคาดไว้ล่วงหน้า ความต้องการถือเงินประเภทนี้ขึ้นอยู่กับรายได้ เพราะถ้ารายได้มีมากก็จะสามารถกันเงินไว้ได้มาก นอกจากนี้อัตราดอกเบี้ยที่สูงอาจมีอิทธิพลเหนือความต้องการถือเงินนี้เหมือนกัน เพราะความจำเป็นที่จะต้องใช้เงินจำนวนนี้อาจะแน่นอนไม่ได้ ดังนั้นถ้าอัตราดอกเบี้ยสูงพอที่จะได้กำไรจากการลงทุน เงินจำนวนนี้อาจจะถูกนำไปซื้อหลักทรัพย์มาถือไว้ชั่วคราว จนกว่าจะเกิดความจำเป็นที่จะต้องใช้เงินจึงจะขายหลักทรัพย์

ความต้องการถือเงิน 2 ประเภทดังกล่าวข้างต้น ปริมาณเงินที่ต้องการถือขึ้นอยู่กับระดับรายได้และอัตราดอกเบี้ย แต่เพื่อให้การวิเคราะห์ง่ายขึ้นเราได้สมมติให้อัตราดอกเบี้ยมีอิทธิพลต่อความต้องการถือเงินเพื่อใช้จ่าย 2 กรณีนี้น้อยมากหรือไม่มีเลย ดังนั้นความต้องการถือเงินเพื่อใช้สอยใช้สอยประจำวันและเพื่อสำรองไว้เพื่อเหตุฉุกเฉิน จึงขึ้นอยู่กับระดับรายได้โดยตรง

สมการแสดงความสัมพันธ์

$$D_p = (Y)$$

$$D_p = kY$$

โดยที่

$$D_p = \text{ปริมาณเงินที่ต้องการถือไว้เพื่อเหตุฉุกเฉิน}$$

$$k = \text{อัตราส่วนของรายได้ที่ต้องการถือไว้เพื่อเหตุฉุกเฉิน}$$

$$Y = \text{รายได้}$$

3) ความต้องการถือเงินเพื่อแสวงหากำไร

(Speculative Demand for Money)

เคนส์ วิเคราะห์ความต้องการถือเงินเพื่อแสวงหากำไร โดยจำกัดความสนใจต่อตัวแปรเพียงตัวเดียวเท่านั้น คือ อัตราดอกเบี้ย ตลอดจนผลของการคาดคะเนอัตราดอกเบี้ยในอนาคตเพื่อความสะดวกและง่ายต่อการวิเคราะห์ เคนส์ ได้สมมติให้บุคคลมีทางเลือกการถือสินทรัพย์ 2 ทาง คือเงินสดส่วนหนึ่ง (ซึ่งเป็นส่วนที่นอกเหนือไปจากความต้องการถือเงินสดเพื่อการใช้จ่ายใช้สอย) และถือพันธบัตร (Bond) อีกส่วนหนึ่ง การถือเงินสดนั้นไม่มีผลตอบแทนในรูปดอกเบี้ย แต่มีสภาพคล่องอย่างสมบูรณ์เต็มที่ ส่วนการถือพันธบัตรให้ผลตอบแทนในรูปดอกเบี้ย แต่ต้องมีภาระการเสี่ยง (Risk) ความไม่แน่นอน และขาดสภาพคล่อง เพราะการเปลี่ยนฐานะจากพันธบัตรเป็นเงินได้นั้น อาจต้องเสียเวลาและอาจต้องประสบกับการขาดทุนด้วยก็ได้ ประเด็นสำคัญของการวิเคราะห์ก็คือ หน่วยธุรกิจหรือผู้ลงทุนที่แสวงหากำไร จะตัดสินใจเลือกถือระหว่างเงินสดกับพันธบัตรขึ้นอยู่กับ การคาดคะเนดอกเบี้ยในอนาคต กล่าวคือถ้าผู้ถือพันธบัตรคาดคะเนว่า อัตราดอกเบี้ยในอนาคตมีแนวโน้มจะสูงขึ้น เขาจะถือเงินสดไว้ แต่ถ้าผู้ถือพันธบัตรคาดคะเนว่า อัตราดอกเบี้ยในอนาคตจะลดต่ำลง เขาจะถือพันธบัตรไว้ ทั้งนี้เพราะการถือพันธบัตรในอัตราดอกเบี้ยสูงย่อมให้ผลตอบแทนที่สูง และมีกำไรส่วนทุน (Capital Gains) แต่การซื้อพันธบัตรเมื่ออัตราดอกเบี้ยต่ำย่อมให้ผลตอบแทนต่ำและจะขาดทุน (Capital Losses) เมื่อขาย กล่าวคือ ราคาพันธบัตรจะสูงเมื่ออัตราดอกเบี้ยลดลง และราคาพันธบัตรจะลดลงเมื่ออัตราดอกเบี้ยสูง ดังนั้น ผู้ลงทุนสามารถมีกำไรส่วนทุนหรือขาดทุนจากความแตกต่างระหว่างราคาเมื่อซื้อและราคาเมื่อขาย ซึ่งมูลค่าของพันธบัตรหาได้จาก สมการดังนี้

$$PV = R/i$$

- โดยที่
- PV = ราคาปัจจุบันของพันธบัตร
(Purchase Price of Bond)
 - i = อัตราดอกเบี้ย (Rate of Interest)
 - R = รายรับประจำปีของพันธบัตร
(Annual Fixed Revenue from Bond)

จะเห็นได้ว่าราคาของพันธบัตรจะผันแปรตรงข้ามกับอัตราดอกเบี้ย พอสรุปได้ว่าผู้
 เก่งกำไรจะถือเงินสดหรือพันธบัตรจำนวนเท่าใดนั้น เขาจะคาดคะเนว่า ผลตอบแทนในรูปดอกเบี้ย
 ที่ได้รับจะคุ้มกับราคาพันธบัตรที่ลดลงหรือไม่ ถ้าหากราคาพันธบัตรลดลงด้วยขนาดที่มากกว่า
 อัตราดอกเบี้ยที่ได้รับ ผู้ลงทุนจะหันมาถือเงินไว้โดยไม่ถือพันธบัตรหรือหลักทรัพย์ต่าง ๆ เลย การที่
 จะกล่าวว่า ผู้ลงทุนจะถือเงินไว้มากน้อยเพียงใดและถือพันธบัตรเป็นจำนวนเท่าใดนั้น ขึ้นอยู่กับการ
 คาดการณ์ของผู้ลงทุนเป็นสำคัญ

เคนส์ ได้ตั้งสมมติฐานเกี่ยวกับความต้องการถือเงินเพื่อแสวงหากำไร เมื่อสิ่งอื่น ๆ
 คงที่ ความต้องการถือเงินเพื่อแสวงหากำไร จะเปลี่ยนแปลงเป็นสัดส่วนผกผันกับอัตราดอกเบี้ย ดัง
 สมการ ต่อไปนี้

- $D_s = (i)^{-1}$
 - $D_s = (1/k) i^{-1}$
- โดยที่
- D_s = ปริมาณเงินที่ต้องการถือไว้เพื่อเก็งกำไร
 - k = อัตราส่วนของรายได้ที่ต้องการถือไว้เพื่อใช้จ่าย
 - i = อัตราดอกเบี้ย

ทั้งนี้ สามารถแสดงสมการความต้องการการถือเงินทั้งหมดในแนวคิดของ เคนส์ ได้ดังนี้ คือ

- $M_d = D_t + D_p + D_s$
- โดยที่
- M_d = ความต้องการถือเงินทั้งหมด
 - D_t = ปริมาณเงินที่ต้องการถือไว้เพื่อใช้จ่ายประจำวัน
 - D_p = ปริมาณเงินที่ต้องการถือไว้เพื่อสำรองไว้เพื่อ
เหตุฉุกเฉิน
 - D_s = ปริมาณเงินที่ต้องการถือไว้เพื่อเก็งกำไร

จากทฤษฎีความต้องการถือเงินของเคนส์ สามารถแบ่งความต้องการออกเป็น 3 แบบ คือ
 ความต้องการถือเงินไว้สำหรับใช้จ่ายใช้สอยในชีวิตประจำวัน ความต้องการถือเงินเพื่อไว้สำรอง

เหตุฉุกเฉินและความต้องการถือเงินเพื่อแสวงหากำไร ซึ่งสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการลงทุนในกองทุนเปิด ยูโอบี ชัวร์ เดลี ในส่วนของความต้องการถือเงินเพื่อไว้สำรองเหตุฉุกเฉิน จากการนำเงินมาลงทุนไว้ชั่วคราว จนกว่าจะเกิดความจำเป็นที่จะต้องใช้เงินจึงจะขายกองทุน ซึ่งกองทุนเปิด ยูโอบี ชัวร์ เดลี สามารถซื้อหรือขายได้ทุกวันทำการ และความต้องการถือเงินเพื่อแสวงหากำไร เนื่องจากการลงทุนในกองทุนทำให้ผู้ลงทุนได้รับผลตอบแทนจากการลงทุนในรูปแบบของเงินปันผลจากกองทุน

2.1.2 แนวคิดการวิเคราะห์หลักทรัพย์โดยใช้ปัจจัยพื้นฐาน

เป็นแนวคิดที่มุ่งวิเคราะห์ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดราคาหลักทรัพย์ อัตราผลตอบแทนและความเสี่ยงจากการลงทุน ปัจจัยพื้นฐานดังกล่าวได้แก่ ปัจจัยด้านภาวะเศรษฐกิจ ภาวะการเมือง ปัจจัยด้านภาวะอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง และปัจจัยที่เกี่ยวกับผลการดำเนินงาน รวมทั้งฐานะทางการเงินของบริษัทผู้ออกหลักทรัพย์ ดังนั้นวิธีวิเคราะห์หลักทรัพย์โดยใช้ปัจจัยพื้นฐาน จึงเป็นการวิเคราะห์ ภาวะเศรษฐกิจ ภาวะการเมือง ภาวะอุตสาหกรรม และภาวะบริษัท เพื่อนำมาใช้ในการกำหนด มูลค่าที่แท้จริงของหลักทรัพย์

ภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบันและภาวะเศรษฐกิจที่คาดไว้ จะส่งผลกระทบต่อภาวะตลาดโดยรวม ภาวะอุตสาหกรรมจะส่งผลกระทบต่อผลการดำเนินงาน และความสามารถในการทำกำไรของบริษัทที่ออกหลักทรัพย์ ผู้วิเคราะห์หลักทรัพย์จึงจำเป็นต้องพิจารณาดัชนีชี้ภาวะเศรษฐกิจในด้านต่าง ๆ เช่น ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ดัชนีชี้วัดการบริโภค การลงทุนการผลิต ตลอดจนข้อมูลเกี่ยวกับอัตราดอกเบี้ยในปัจจุบันและที่คาดไว้ในอนาคต นโยบายการเงินและนโยบายการคลัง รวมทั้งนโยบายเศรษฐกิจอื่น ๆ ของรัฐบาล ความมั่นคงทางการเมือง ตลอดจนความสงบสุขของประเทศ

ในการวิเคราะห์อุตสาหกรรม ผู้วิเคราะห์หลักทรัพย์ควรพิจารณาวัฏจักรธุรกิจ ประเภทของอุตสาหกรรม วงจรการขยายตัวของอุตสาหกรรม โครงสร้างการแข่งขันของอุตสาหกรรม และผลกระทบของข้อตกลงระหว่างประเทศ รวมถึงกฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมควบคู่กันไปหลังจากที่ผู้ลงทุนได้วิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม เพื่อศึกษาถึงแนวโน้มตลาดหลักทรัพย์โดยรวมและประเภทของอุตสาหกรรมที่จะเลือกลงทุนแล้ว ขั้นตอนต่อไปก็จะเป็นการวิเคราะห์บริษัทเพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่ควรลงทุนและราคาหลักทรัพย์ที่ควรซื้อ โดยที่ผู้ลงทุนควรที่จะวิเคราะห์ทั้งในเชิงคุณภาพและในเชิงปริมาณ

การวิเคราะห์หลักทรัพย์เป็นการวิเคราะห์ที่ประกอบด้วยขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล การตีความผลที่ได้จากการศึกษา เพื่อนำมาพิจารณากำหนด

หลักทรัพย์หรือกลุ่มหลักทรัพย์ที่จะลงทุนตามระดับอัตราผลตอบแทนที่คาดหวังเพื่อให้ได้มาซึ่งหลักทรัพย์และกลุ่มหลักทรัพย์ลงทุนที่ดีที่สุด ที่ให้ผลตอบแทนสูงสุด ณ ความเสี่ยงที่ผู้ลงทุนนั้นๆ สามารถยอมรับได้ซึ่งอาจแตกต่างกันไป ดังนั้นผู้วิเคราะห์หลักทรัพย์จำเป็นต้องวิเคราะห์ข้อมูล ตรวจสอบ และตัดสินใจให้สอดคล้องกับเป้าหมายการลงทุนที่ผู้ลงทุนตั้งไว้อย่างชัดเจนและสมเหตุสมผล

วัตถุประสงค์สุดท้ายของการวิเคราะห์หลักทรัพย์ตามแนวคิดการวิเคราะห์หลักทรัพย์โดยใช้ปัจจัยพื้นฐาน คือ การกำหนดมูลค่าที่แท้จริงของหลักทรัพย์ เพื่อเปรียบเทียบกับราคาตลาดของหลักทรัพย์นั้น และตัดสินใจซื้อหรือขายหลักทรัพย์ ดังนี้

1. หากพบว่าราคาตลาดของหลักทรัพย์ต่ำกว่ามูลค่าที่แท้จริงที่คำนวณได้ หรือที่เรียกว่าราคาตลาดต่ำกว่าที่ควรจะเป็น (underprice) นักลงทุนควรซื้อหลักทรัพย์นั้น เพราะย่อมหมายถึงการจะได้รับอัตราผลตอบแทนในระดับที่สูงกว่าที่ผู้ลงทุนต้องการ
2. หากพบว่าราคาตลาดของหลักทรัพย์ดังกล่าวสูงกว่ามูลค่าที่แท้จริงที่คำนวณได้ หรือที่เรียกว่าราคาตลาดสูงกว่าที่ควรจะเป็น (overprice) ก็ไม่ควรซื้อหลักทรัพย์นั้น หรือหากถือหลักทรัพย์นั้นอยู่ก็ควรขายหลักทรัพย์นั้นไป หากผู้ลงทุนเกิดไปซื้อหลักทรัพย์ที่มีราคาตลาดสูงกว่า ที่ควรจะเป็นย่อมทำให้ผู้ลงทุนจะได้รับอัตราผลตอบแทนต่ำกว่าระดับอัตราผลตอบแทนที่ผู้ลงทุนต้องการ

ตามเหตุผลทางทฤษฎีที่ใช้สนับสนุนการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานนั้นมีรากฐานจากแนวความคิดที่ว่า ราคาตลาดของหลักทรัพย์จะปรับตัวเข้าหามูลค่าที่แท้จริง (intrinsic value) ของหลักทรัพย์นั้น กล่าวคือ เมื่อผู้ลงทุนพบว่าราคาตลาดต่ำกว่าที่ควรจะเป็น (underprice) ก็ตัดสินใจซื้อ หากผู้ลงทุนหลายๆ คนเห็นเช่นนี้ การซื้อจะเป็นการกระตุ้นให้ราคาตลาดของหลักทรัพย์ปรับตัวสูงขึ้น จนกระทั่งราคาตลาดเข้าหามูลค่าที่แท้จริงซึ่งเป็นราคาคุณภาพ อันเป็นราคาที่ทำให้ผู้ลงทุนได้รับอัตราผลตอบแทนเท่ากับอัตราผลตอบแทนที่ต้องการ และกลับกันหากผู้ลงทุนพบว่าราคาตลาดสูงกว่าที่ควรจะเป็น (overprice) ก็ตัดสินใจขาย การขายของผู้ลงทุนต่าง ๆ เป็นการกระตุ้นให้ราคาตลาดของหลักทรัพย์ปรับตัวลดลง จนกระทั่งราคาตลาดเข้าหามูลค่าที่แท้จริงซึ่งเป็นราคาคุณภาพ อันเป็นราคาที่ทำให้ผู้ลงทุนได้รับอัตราผลตอบแทนเท่ากับอัตราผลตอบแทนที่ต้องการเช่นกัน

การวิเคราะห์หลักทรัพย์โดยใช้ปัจจัยพื้นฐาน มีกรอบแนวคิด ดังนี้

1. การวิเคราะห์เศรษฐกิจโดยทั่วไป (economic analysis)

การวิเคราะห์เศรษฐกิจมหภาค โดยเน้นการวิเคราะห์และพยากรณ์แนวโน้มภาวะเศรษฐกิจในอนาคต ทั้งแนวโน้มระยะยาวและระยะสั้น ทั้งเศรษฐกิจของประเทศและเศรษฐกิจโลก นอกจากนั้นการวิเคราะห์เศรษฐกิจนี้ยังรวมถึงการวิเคราะห์วัฏจักรเศรษฐกิจ รวมทั้งนโยบายเศรษฐกิจของรัฐ เช่น นโยบายการเงิน นโยบายการคลัง นโยบายการค้าระหว่างประเทศว่าจะมีผลกระทบต่อธุรกิจที่ออกหลักทรัพย์มากน้อยเพียงใด

2. การวิเคราะห์อุตสาหกรรม (industry analysis)

การวิเคราะห์อุตสาหกรรมเน้นการวิเคราะห์วงจรอุตสาหกรรม (industry life cycle) สภาพการแข่งขันในอุตสาหกรรม ตลอดจนอนาคตของอุตสาหกรรมว่าจะมีแนวโน้มอัตราการเจริญเติบโตอย่างไร ซึ่งขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่างด้วยกัน เช่น นโยบายของรัฐบาลที่จะให้การสนับสนุนหรือเป็นอุปสรรค โครงสร้างการเปลี่ยนแปลงของระบบภาษีของรัฐบาล โครงสร้างของอุตสาหกรรมแต่ละประเภท เป็นต้น

3. การวิเคราะห์บริษัท (company analysis)

การวิเคราะห์บริษัทเป็นขั้นสุดท้ายของการวิเคราะห์ เน้นการวิเคราะห์ประเภทของบริษัทและประเภทของหลักทรัพย์ โดยวิเคราะห์ทั้งเชิงคุณภาพ (qualitative analysis) อันได้แก่ การวิเคราะห์กลยุทธ์การบริหารงานของบริษัท วิเคราะห์นโยบายผลิตภัณฑ์ ส่วนแบ่งการตลาดของบริษัท โครงการขยายโรงงานของบริษัท เป็นต้น และการวิเคราะห์เชิงปริมาณ (quantitative analysis) ได้แก่ การวิเคราะห์จากงบแสดงฐานะการเงินของธุรกิจทั้งในปัจจุบันและอดีต เพื่อนำมาประมาณการกำไรต่อหุ้น และราคาหุ้นในอนาคต เป็นต้น

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องพบว่า การศึกษาเกี่ยวกับ ปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนใน กองทุนเปิด ยูโอบี ชัวร์ เบลี ยังไม่มีผู้ใดทำการศึกษาในเรื่องดังกล่าว ซึ่งมีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยสรุปได้ดังนี้

สุวิทย์ พรหมสุวรรณ (2545) ศึกษาความรู้ความเข้าใจต่อการลงทุนกองทุนรวมกรณีศึกษา ลูกค้ายูซีจีเงินฝากประจำกับธนาคารพาณิชย์ในอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ โดยเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามลูกค้ายูซีจีเงินฝากประจำกับธนาคารพาณิชย์ในอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 200 ตัวอย่างวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา โดยวิธีการนำเสนอตารางความถี่ร้อยละ ค่าเฉลี่ย พบว่าระดับความรู้ความเข้าใจกองทุนรวมของผู้ตอบแบบสอบถามอยู่ในระดับต่ำร้อยละ 69.0 และส่วนใหญ่คิดว่าจะไม่ลงทุนในกองทุนรวมในอนาคต ซึ่งพนักงานรัฐวิสาหกิจจะมีความรู้

ความเข้าใจในกองทุนรวมมากที่สุด รองลงมาคืออาชีพพนักงานบริษัทเอกชน และผู้ที่มีความรู้ในระดับปริญญาโทมีระดับความรู้ความเข้าใจในกองทุนรวมมากที่สุด โดยกลุ่มผู้ที่มีประสบการณ์การลงทุนในกองทุนรวม ให้เหตุผลที่ลงทุนในกองทุนรวมเนื่องจากให้ผลตอบแทนสูงกว่าการฝากเงินกับสถาบันการเงินถึงร้อยละ 59.7 เหตุผลรองลงมาคือผู้บริหารกองทุนรวมมีความเป็นมืออาชีพสามารถกระจายการลงทุนที่เหมาะสม สามารถที่จะเลือกลงทุนในหลักทรัพย์หรือทรัพย์สินอย่างถูกหลักวิชาการเพื่อที่จะให้ความเสี่ยงในการลงทุนต่ำลง ผู้ลงทุนส่วนใหญ่ทราบข้อมูลเกี่ยวกับการลงทุนในกองทุนรวมพบว่าได้รับคำแนะนำจากพนักงานของสถาบันการเงินเช่นพนักงานธนาคาร รองลงมาจากเพื่อนๆหรือญาติแนะนำ

สุมาลี แสงทับทิม (2546) ศึกษาความรู้ความเข้าใจที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมของลูกค้าเงินฝากประจำของธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาสมุทรสาครที่มีเงินฝากตั้งแต่ 1 ล้านบาท ขึ้นไป จำนวน 100 ราย โดยใช้การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา ประกอบด้วยความถี่และค่าร้อยละ พบว่าผู้ลงทุนส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจในการลงทุนในระดับน้อย โดยผู้ลงทุนส่วนใหญ่เลือกจะลงทุนเพราะได้รับคำแนะนำจากพนักงานธนาคารและแน่ใจว่าจะได้รับผลตอบแทนสูงกว่าการฝากเงิน โดยพิจารณาจากนโยบายจากการจ่ายเงินปันผลเป็นประการสำคัญ ประเภทกองทุนที่เลือกลงทุนและยอมรับความเสี่ยงได้มากที่สุดคือกองทุนรวมตราสารหนี้ โดยจะเลือกกองทุนปิดและเปิด ระยะเวลาเฉลี่ยของการถือหน่วยลงทุนมากกว่า 1 ปี หรือถือจนครบอายุ

รัชฎมาศ เชาวรัฐลี (2547) ศึกษาวิเคราะห์เปรียบเทียบผลตอบแทนในการลงทุนด้วยกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพกับการลงทุนในกองทุนเปิดอื่นของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนไทยพาณิชย์ จำกัด โดยรวบรวมข้อมูลในการศึกษาจากนักกลงทุนในกองทุนต่าง ๆ ของ บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนไทยพาณิชย์ จำกัด ทำการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง จากผู้ลงทุนในแต่ละหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ และกองทุนเปิดอื่น จำนวน 8 กองทุน ๆ ละ 50 คน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 400 คน โดยใช้การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนาประกอบด้วยค่าความถี่ และค่าร้อยละ พบว่านักกลงทุนสนใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ และกองทุนเปิดอื่นนั้นมาจากปัจจัยสำคัญคือสิทธิประโยชน์ทางภาษีของการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพผลตอบแทนที่นักกลงทุนได้รับจากการฝากเงินต่ำกว่าในอดีตและการที่นักกลงทุนไม่มีเวลาในการลงทุนด้วยตนเอง เนื่องจากการลงทุนมีความยุ่งยากซับซ้อน ดังนั้นการใช้บริการซื้อหน่วยลงทุนกับบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมจึงเป็นทางเลือกที่เหมาะสม

สุชน การวัฒนาศิริกุล (2548) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนในกองทุนรวมพรีเมียมเวสต์ของลูกค้าของธนาคารพาณิชย์แห่งหนึ่งในเขตอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ โดยทำการสอบถามลูกค้านักค้าธนาคารพาณิชย์ดังกล่าว จากแบบสอบถาม 200 ราย ซึ่งได้รับตอบกลับ 150 ราย

แบ่งเป็นผู้ลงทุนในกองทุนรวมตราสารหนี้ 35 ราย ผู้ลงทุนในกองทุนรวมตราสารทุน 32 ราย ผู้ลงทุนในกองทุนรวมผสม 33 ราย ผู้ลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ 50 ราย โดยทำการศึกษาข้อมูลพื้นฐานทางด้านสังคม เศรษฐกิจ และศึกษาพฤติกรรมของลูกค้ำที่ลงทุนในกองทุนรวม โดยวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้โดยใช้สถิติเชิงพรรณนาประกอบด้วย ค่าความถี่ และค่าร้อยละ พบว่าผู้ลงทุนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุในช่วง 41 ถึง 50 ปี สถานภาพสมรส ระดับการศึกษาปริญญาตรี มีอาชีพข้าราชการ/ลูกจ้างประจำ รายได้เฉลี่ยในช่วง 50,001 บาท ถึง 100,000 บาท และการศึกษาพฤติกรรมการลงทุนพบว่าผู้ลงทุนจะลงทุนในกองทุนรวมทุกประเภท แล้วยังออมเงินในรูปแบบของการฝากประจำด้วย และการหาข้อมูลก่อนการลงทุน คำแนะนำจากพนักงานและผู้เกี่ยวข้อง การอ่านบทวิเคราะห์มีผลต่อการเลือกลงทุนในกองทุนรวม และการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนในกองทุนรวม โดยมีคำตอบให้เลือก มาก ปานกลาง น้อย ซึ่งพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อนักลงทุนคือเรื่องของผลตอบแทน ความชอบในการเลือกลงทุนหลายประเภท ได้รับคำแนะนำจากบุคคลรอบข้าง การได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษี การประชาสัมพันธ์ของกองทุนรวมผ่านสื่อต่าง ๆ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 Copyright© by Chiang Mai University
 All rights reserved